

Drodzy Ministranci i Lektorzy!

W Adwencie każdy z nas może przeżyć swoje osobiste zwiastowanie, jak Maryja, czy jak błogostawiony ksiądz Stefan Kardynał Wyszyński, który odczytał w swoim życiu wolę Bożą i Ją wypełnił. Pewne jest jednak, że na początku Adwentu przed każdym stoi okazja do odkrycia zamysłu Bożego – zrozumienia czegoś więcej z tego, co dzieje się w naszym życiu. Bóg może tą wolę objawić na różne sposoby. Może posłużyć się ludźmi w naszym otoczeniu, może przemówić przez Słowo Boże, może do komunikacji z nami wykorzystać ciszę modlitwy lub umartwienia związane z postanowieniami adwentowymi. **To jest punkt wyjścia – On chce mówić do każdego.**

Człowiek nigdy nie jest dobrze przygotowany do zadania, które jest mu z nagła zlecane. Prymas Wyszyński, wspomina: „I ja miałem wiele wątpliwości. Dlatego też ociągłem się z naśladowaniem Matki Chrystusowej, która od razu powiedziała: „Oto ja służebnica Pańska”. Ja się na to tak szybko nie zdobyłem. Myślałem zbyt po ludzku, pamiętałem o własnej nieudolności, a zapomniałem o tym, co Bóg zdolny jest uczynić, postugując się takimi narzędziami, jakie On sam wybiera. Skuteczny środek jest jeden – nie opierać się na sobie, ale na Tym, który może się nami posłużyć. Podjąć postanowienie, wzbudzić w sobie intencję, ale efekty oddać Panu Bogu. Jak niezwykła jest wielkość człowieka, który umie nie tylko przyznać się do wątpliwości, ale również do tego, że ktoś jest większy od niego”.

To jest moment, w którym nasz Adwentowy przewodnik odsyła nas do Maryi, jakby mówił: „Od Niej nauczycie się więcej niż ode mnie”. Jego doświadczenie prowadzi nas do zawierzenia swoich adwentowych zmagani Tei, która na swoje zwiastowanie odpowiedziała w sposób pełny. I w nas mogą na początku Adwentu pojawić się wątpliwości. Czy jest sens coś zmieniać? Czy to postanowienie cokolwiek zmieni? A co, jeśli nie dam rady? Żeby dobrze wystartować, trzeba od razu skutecznie rozprawić się z tymi wątpliwościami. **Właściwy środek jest jeden – zaufaj Panu Bogu, pozwól Mu się tobą posłużyć.** Podejmij postanowienie, określ intencję, a efekty ofiaruj Panu Bogu. Wtedy, jeśli nawet coś nie wyjdzie, możemy być spokojni, że On sam zadziała.

Drodzy Ministranci i Lektorzy, niech błogostawiony Stefan Kardynał Wyszyński wyprasza wam na czas adwentu i świąt Narodzenia Pańskiego potrzebne łaski! Króluj nam Chryste!

FOTOKRONIKA

Wyjazd formacyjny - Zakopane

W dniach od 15 do 17 października 2021 roku odbył się wyjazd formacyjny Ceremoniarzy Archidiecezji Lubelskiej do Księżówki w Zakopanym, zorganizowany przez Duszpasterstwo Liturgicznej Służby Ołtarza.

Ceremoniarze uczestniczyli każdego dnia we Mszy Świętej oraz modlitwach Liturgii Godzin (Jutrznia i Nieszpory). W trakcie pobytu była okazja do skorzystania z pięknej jesiennej pogody i pójścia wysoko w góry.

Wyjazd był okazją do zaciśnięcia relacji koleżeńskich i wymiany doświadczeń liturgicznych. Czas modlitwy i konferencji był pomocny do nabrania duchowych sił, aby podejmować nowe zadania w służbie ludziom, Kościołowi i Bogu.

Nowy kurs Ceremoniarza planowany jest na październik 2022 roku i będzie trwał do maja 2023 r. Równocześnie rozpocznie się kurs lektora w dekanatach naszej archidiecezji.

Szkoła Liturgiczna

Znak krzyża

jest symbolem krzyża, na którym umarł Chrystus, zatem jest również symbolem zbawienia. Można powiedzieć, że stanowi swoiste wyznanie wiary chrześcijańskiej. Rozpoczyna i kończy każdą Mszę św. i nabożeństwa.

Wśród gestów liturgicznych można wyróżnić dwa rodzaje znaków krzyża: duży i mały. Znak duży w czasie Mszy świętej wierni wykonują w trzech sytuacjach:

1) na rozpoczęcie Eucharystii na słowa: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Czyni go także celebrans.

2) Na pokropienie wodą święconą, zastępujące akt pokuty (aspersja).

3) W czasie błogostawieństwa końcowego: Niech Was błogostawi Bóg wszechmogący: Ojciec i Syn i Duch Święty. Wówczas także kapłan wykonuje znak krzyża nad ludem.

Z kolei mały znak krzyża pojawia się w czasie Mszy św. tylko raz i jest wykonywany przed Ewangelią. Polega na nakreśleniu wielkim palcem (kciukiem) prawej ręki znaku krzyża na czole, ustach i piersiach (sercu). Znak krzyża można kreślić nie tylko na sobie samym, ale także na innych osobach bądź przedmiotach (np. na chlebie). Należy go wykonać przy wejściu i wyjściu z kościoła, żegnając się wodą święconą.

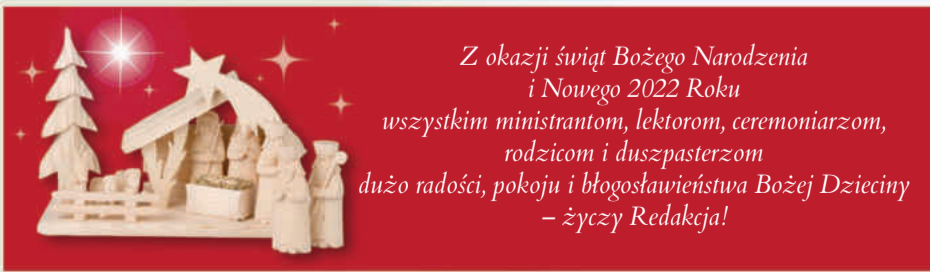
INFORMACJE

■ 23 kwietnia 2022 r. (sobota)

Finały XI Mistrzostw LSO w halową piłkę nożną w Lublinie.

■ 18 czerwca 2022 r. (sobota)

Archidiecezjalna pielgrzymka LSO do Wąwolnicy.

Z okazji świąt Bożego Narodzenia i Nowego 2022 Roku
wszystkim ministrantom, lektorom, ceremoniarzom,
rodzicom i duszpasterzom
dużo radości, pokoju i błogostawieństwa Bożej Dziecinie
– życzy Redakcja!